

ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯಾವನೋ ಮೂರನೆಯವನಿದ್ದ ಭಾವ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರನ್ನೂ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರ ಹೊರತಾಗಿ ಮಧುಚಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಳಂಕವೇನೂ ತಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರದ ಮಧುಚಂದ್ರದ ಬಳಿಕ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಎಸ್ಪೆಟೆನಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರು. ಭೂತದ ಕಾಟವನ್ನು ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ನಂಬದಿದ್ದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಶೀಲಾ ಏನೂ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾದಿಯಿದ್ದಕ್ಕೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದಲ್ಲಿ ಆ ಭೂತ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಿಂದ ವೀರನಗರದ ಹಾದಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾ ನಡುವೆ ಕೊಡವೂರು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಕ್ಕದ ಗೂಡಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಚಾರ್‌ಮಿನಾರ್ ಕೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಸೇದತೊಡಗಿದರು. ಶೀಲಾ ಕಾರಿನ ಒಳಗಡೆಯೇ ಇದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹುಡುಗ ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು, 'ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾ ಅಮ್ಮಾವ್ರೆ' ಅಂದ.

'ಏನೂ ಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?'

'ಚಾ... ದೀಪೂ ಅಮ್ಮಾವ್ರೆ.'

'ನೀನು ಮಲೆಯಾಳಿಯಾ?' ಅವನ ಉಚ್ಚಾರ ಕೇಳಿ ಏನೋ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದವಳಂತೆ ಶೀಲಾ ಕೇಳಿದಳು.

'ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿದ್ದೆ ಅಮ್ಮಾವ್ರೆ, ಅಂದ್ರೆ ಕೇರಳದವ ಅಮ್ಮಾವ್ರೆ.'

ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು, ಬಹಳ ಚೂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತರಿಸೋಣ ಅನ್ನಿಸಿತೊ ಏನೊ ಅಥವಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಾಯಾರಿತೆ? 'ದೀಪೂ, ಒಂದು ಸೋಡಾ ತಗೊಂಬಾ' ಎಂದಳು ಶೀಲಾ.

ದೀಪೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸೋಡಾ ತಂದ, ಗೋಲಿ ಸೋಡಾ. ದೀಪೂ ಎಡ ಹೆಬ್ಬರನ್ನು ಬಾಟಲಿಯ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿದ. ಗೋಲಿ ಕೆಳಸಂಧಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ 'ಚೊಯ್' ಎಂದಿತು. ಶೀಲಾ ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಸೋಡಾ ಹೀರಿತಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಸೋಡಾ ಕುಡಿದು ಬಾಟಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದಾಗ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರು.

'ಚಿಲ್ಲರೆ?' ದೀಪು ಉದ್ಗರಿಸಿದಾಗ, 'ಇಟ್ಟುಕೊ' ಎನ್ನುತ್ತಲೆ ಕಾರ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಏನೋ ಹೇಳಲೆಂದು ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ ದೀಪೂ ಅಲ್ಲೇ ಬಾಕಿಯಾದ. ದೀಪೂ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು - ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಬಿಗಿದ ತುಟಿಗಳ ಸುಡಿಲಗೊಂಡ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

7

ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಇದರೇಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಮನೆಯ ಚಿನ್ನದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೂ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಮನೆ ಸೇರಿತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಸ್ತೆಗಳೂ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿತೊಡಗಿದವು. ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಶೀಲಾ ಹೊರಗಡೆ ನೋಡಿದಾಗ ದೂರದ ಮರದಡಿ ಪವನ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಆಕೆಯ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಶೀಲಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು ದಫಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಲದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದವನೆ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದ. ಶೀಲಾ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ, 'ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಇದ್ದಾರಾ?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೇರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

ಶೀಲಾ ಆತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಅತ್ತೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದಳು. ಗಂಗಮ್ಮ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ 'ಏನಾಯ್ತಮ್ಮಾವ್ರೆ?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಲೆಳೆದು ಓಡಿಬರುತ್ತಾ 'ಯಾರಪ್ಪಾ? ಏನು ಬೇಕು?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಸಭ್ಯನಂತೆ, 'ಹೀಗೇ ಪ್ರೌಫೆಸರನ್ನು ಕಾಣೋದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದ. ಏನಾದರೂ ರಾಧಾಂತ ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಆತನ ನಡೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಗಂಗಮ್ಮ ಶೀಲಾಳಿಗೆ 'ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವಾಗ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತೆರೆ ಮಗಳ' ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಒಳನಡೆದರು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಊರಿನ ಭೂತದ ಕೋಲ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು. ಬಹಳ ಮಂದಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ಕೋಲವದು. ಹಾಗಾಗಿ ಗಂಗಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಶೀಲಾ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು. ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಪೆಗ್ಗೇರಿಸುವ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಗುಳಿಗನ ಕೋಲ ಭರದಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು. ತ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಗಿದ್ದುವು. ಗುಳಿಗನ ಪಾರಣೆಯ ಆವೇಶದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳ ಧ್ವನಿ ಮುಗಿಲೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೊಳಗಿದ್ದುವು. ದೂರದ ದಿಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಪವನ್ ತನ್ನ ಪಟಾಲಮಿನ ಜೊತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಶೀಲಾ ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸೋದು ಬೇಡವೆಂದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಹೇಳಿದಳು. ಆತ ಶೀಲಾಳ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಪಟಾಲಮಿಗೆ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ತಾಸೆಯ ಪೆಟ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗುಳಿಗ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹೊದಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಏಳುತ್ತ ಬೀಳುತ್ತ ಜನರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕರಿಮಾಯಿ ಗುಡ್ಡದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಓಟ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ದೊಂದಿಯವರು, ತಾಸೆಯವರು, ವಾಲಗದವರು ಓಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಭೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಕರಿಮಾಯಿ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಓಡಿದ್ದ ಗುಳಿಗ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾತು. ಜನರೆಲ್ಲ ಕಾತರರಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರಿಯದೆ ಗದ್ದಲ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಾಗಲೇ ಪವನ್ ಚೇಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದ ದಿಣ್ಣೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಿದರು. ಶೀಲಾಳ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋಯಿತು.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಜನರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿ ನುಗ್ಗುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಚಾವಾಗಬೇಕೆಂದು ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಒಬ್ಬತ್ತ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರ ಪಕ್ಕಿಗೆ ಗುದ್ದುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದ. ಆತ ಯಾರು? ಯಾಕೆ ಗುದ್ದಿದ? ಎಂಬುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬತ್ತ ಅವರ ಕಾಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತುಳಿದು ಮಾಯವಾದ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ ದೂಡಿದಂತಾಗಿ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಮುಗ್ಧರಿಸಿದರು. ಶೀಲಾ, ದಡಬಡಿಸುತ್ತ 'ಬ್ರಿ ಹೋಗೋಣ, ಬೇಗ ಬ್ರಿ, ಅಯ್ಯೋ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗಂಡನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯತೊಡಗಿದಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬತ್ತ ಯಾವುದೋ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಬಂದವನೆ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲೆತ್ತಿಸಿದ. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಚೂರಿಯತ್ತು. ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ರಪಕ್ಕನೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಾವೇ ಭೂತವೋ ಎಂಬಂತೆ ಆವೇಶದಿಂದ ಆತನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಚುಕತೊಡಗಿದರು. ನೆರೆದವರೆಲ್ಲ ಗುಳಿಗನೇ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರ ಒಳಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಭೀತರಾದರು. 'ಅಯ್ಯೋ ಸತ್ತೇ ಹೋದ' ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗಿದರು. ಒಂದಿಬ್ಬರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್‌ರನ್ನು ಎತ್ತುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ದಿಗ್ಗನೆ ಮೇಲೆದ್ದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಾಯವಾದರು! ಶೀಲಾ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದಳು. ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಾನೂ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಓಡಿದಳು. ಗಂಗಮ್ಮ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲು ತಡವಾದರೂ ಅವರು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಕೋಲ ಮುಗಿಸಿ ಐನ್ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಆ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಗೋ ಮನೆ ತಲುಪಿದಳು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಾಗಿಲು ಜಡಿಯಲಾಗಿತ್ತು! ಶೀಲಾ ಜೋರಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಳು. ಪ್ರೌ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಒಳಕೋಣೆಯಿಂದ ಚಾವಡಿಗೆ ಬಂದರು.

'ಯಾರು?' ಎಂದರು.

'ನಾನು ಶೀಲಾ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೀರಿ.'

'ಇಲ್ಲ, ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ?'

'ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.'

'ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೋಯಾ? ಅದು ಹೇಗೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಬಂದುಬಿಡೋದು. ಪೊಲೀಸರು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದಿರ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾ? ನಾನು ಬಾಗಿಲು ತೆರಿಯೋಲ್ಲ.'

'ಇದೇನಿದು ಹುಚ್ಚಾಟ? ಪೊಲೀಸರು ಯಾಕಿ ಬರಬೇಕು?'

'ಅವ ಸತ್ತಾ? ಸತ್ತಾ?'

'ಅವನಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲಾರೀ. ನೀವೆಲ್ಲೋ ಅವ